Brich dem Hungrigen dein Brot
Kantate BWV 39 (Leipzig 1726)

Prima Parte

1. Coro

Brich dem Hungrigen dein Brot und die, so in Elend sind, führe ins Haus!
So du einen nackend siehest, so kleide ihn und entzeuch dich nicht von deinem Fleisch.
Alsdenn wird dein Licht herfürbrechen wie die Morgenröte, und deine Besserung wird schnell wachsen, und deine Gerechtigkeit wird für dir hergehen, und die Herrlichkeit des Herrn wird dich zu sich nehmen.

2. Recitativo (Basso)

Der reiche Gott wirft seinen Überfluß
Auf uns, die wir ohn ihn auch nicht den Odem haben.
Sein ist es, was wir sind; er gibt nur den Genuß,
Doch nicht, daß uns allein
Nur seine Schätze laben.
Sie sind der Probestein,
Wodurch er macht bekannt,
Daß er der Armut auch die Notdurft ausgespendet,
Als er mit milder Hand,
Was jener nötig ist, uns reichlich zugewendet.
Wir sollen ihm für sein gelehntes Gut
Die Zinsen nicht in seine Scheuren bringen;
Barmherzigkeit, die auf dem Nächsten ruht,
Kann mehr als alle Gab ihm an das Herze dringen.

3. Aria (Alto)

Seinem Schöpfer noch auf Erden
Nur im Schatten ähnlich werden,
Ist im Vorschmack selig sein.
Sein Erbarmen nachzuahmen,
Streuet hier des Segens Samen,
Den wir dorten bringen ein.

Seconda Parte

4. Aria (Basso)

Wohlzutun und mitzuteilen vergesset nicht; denn solche Opfer gefallen Gott wohl.

Brich dem Hungrigen dein Brot
Kantáta BWV 39 (Lipcse, 1726)

Első rész

1. Kórus

Törd meg kenyered az éhezőnek, s azt, aki nyomorban van, vezesd be házadba!
Ha egy mezítelent látsz, ruházd fel őt és ne rejtsd el magad a saját húsod és véred elől.
Akkor fényed előtör majd, mint napkeletről a hajnal pírja, és javulásod is gyors lesz majd; és igazságosságod előtted jár majd, és az Úr fensége vesz majd magához téged.

2. Recitativo (basszus)

A jóságos Isten csak önti gazdagon feleslegét
Miránk, akik Nélküle még csak nem is lélegeznénk.
Az Övé mind, amik vagyunk, Ő csak örömet ad,
De nem azért, hogy csak mi egyedül
Táplálkozzunk kincseivel.
Próbakövek is ezek,
Melyek által Ő tudatja velünk,
Hogy a szegényeknek is megadja a szükséges keveset,
Amikor gyengéd kezével azt,
Amire szükség van, gazdagon mérte nekünk.
Az Őtőle kapott javak
Hasznát nem Neki kell visszaadnunk;
Az irgalom, melyet a felebaráton gyakorlunk,
Minden adománynál jobban eljut az Ő szívéhez.

3. Ária (alt)

Ha a Teremtőhöz még itt e Földön
Ha kevéssé is, de hasonlóvá válhatunk,
Az az örök boldogság előérzete számunkra.
Az Ő irgalma példáját követve
Az áldás magvait hintjük itt el:
A termést ott, az Égben szüreteljük majd.

Második rész

4. Ária (basszus)

Ne feledjetek jót tenni és másokkal osztozni;
Az ilyen áldozat kedves Isten előtt.

5. Aria (Soprano)

Höchster, was ich habe,
Ist nur deine Gabe.
Wenn vor deinem Angesicht
Ich schon mit dem meinen
Dankbar wollt erscheinen,
Willt du doch kein Opfer nicht.

6. Recitativo (Alto)

Wie soll ich dir, o Herr, denn sattsamlich vergelten,
Was du an Leib und Seel mir hast zugut getan?
Ja, was ich noch empfang, und solches gar nicht selten,
Weil ich mich jede Stund noch deiner rühmen kann?
Ich hab nichts als den Geist, dir eigen zu ergeben,
Dem Nächsten die Begierd, daß ich ihm dienstbar werd,
Der Armut, was du mir gegönnt in diesem Leben,
Und, wenn es dir gefällt, den schwachen Leib der Erd.
Ich bringe, was ich kann, Herr, laß es dir behagen,
Daß ich, was du versprichst, auch einst davon mög tragen.

7. Choral

Selig sind, die aus Erbarmen
Sich annehmen fremder Not,
Sind mitleidig mit den Armen,
Bitten treulich für sie Gott.
Die behülflich sind mit Rat,
Auch, womöglich, mit der Tat,
Werden wieder Hülf empfangen
Und Barmherzigkeit erlangen.

5. Ária (szoprán)

Legmagasabb, mindenem, amim van,
A Te adományod.
Ha majd a Te ábrázatod előtt
Immár saját adományaimmal, és
Értük hálásan jelenhetek meg,
Nem kívánsz tőlem több áldozatot.

6. Recitativo (alt)

Hogyan tudnám, ó Uram, méltóképpen viszonozni,
Ami jót Te testemmel és lelkemmel tettél?
Igen, valamint amit még kaptam, és nem is ritkán Tőled,
Amiért minden órában még magasztalhatlak Téged?
Nincs semmim, csak lelkem, amit Neked adhatok,
Felebarátomnak adni vágyok, hogy hasznára lehessek,
A szegénynek azt adhatom, amit Te nem sajnáltál nekem adni ebben az életben,
És (amikor Neked tetszik) gyenge testemet adom majd a földnek.
Hozom, amit tudok, Uram, leld örömed benne,

Hogy egy napon, amit Te ígértél, én is megkaphassam.

7. Korál

Boldogok, akik irgalomból
Más szükségét magukra veszik,
Együtt éreznek a szegénnyel,
Istenhez híven imádkoznak érte.
Segítőkészek tanáccsal,
És ahol lehet, cselekedettel is,
Cserébe Isten segítségét kapják ők,
És megtapasztalják majd irgalmát.

Vashegyi György nyersfordítása